

SYDDJURS KOMMUNE – SÅDAN BLEV DEN TIL...

En redegørelse for forløbet forud for dannelsen af Syddjurs Kommune

Af Vilfred Friborg Hansen

Det følgende er en gennemgang af processen, der ledte frem til vedtagelsen af sammenlægningen mellem de fire kommuner Rosenholm, Midtdjurs, Rønede og Ebeltoft, skrevet på grundlag af et notat af undertegnede, dengang borgmester i Rønede Kommune, i oktober 2004.

Rosenholm, Rønede, Midtdjurs og Ebeltoft kommuner besluttede at gå sammen til én kommune i efteråret 2004. På dette tidspunkt kendtes kommunens navn ikke, og lovgrundlaget var endnu ikke til stede, men afventede en kommende ”inndelingslov”. Men de fire kommuner havde sendt en fælles anmodning til Indenrigsministeriet om sammenlægning.

1990´ERNE: DEBATTEN OM KOMMUNALREFORMEN BEGYNDER

De første røster om, at kommunerne fra kommunalreformen i 1970 nu var for små, hørtes i begyndelsen af 1990´erne, og de mange kommunale 25-års jubilæer i 1995 blev anledningen til spekulationer om, hvornår den næste kommunalreform ville komme. Allerede på dette tidspunkt var man kommet så vidt, at det ikke mere var spørgsmålet om der kom en reform, men alene om hvornår.

Men endnu ved folketingsvalget i 2001, der bragte VK-regeringen til magten, var en kommende kommunalreform ikke noget emne. Det blev den til gengæld hurtigt efter valget. Fra den nyvalgte konservative folketingsgruppe lød kravet om amternes afskaffelse, og i løbet af det første år af den borgerlige regerings levetid sluttede de nye unge Venstre-folketingsmedlemmer sig til kravet om en kommunalreform. På Venstres sommermøde i 2002 blev kravet om nedsættelse af en kommission til forberedelse af en kommunalreform fremført så stærkt, at statsministeren i august 2002 annoncerede nedsættelsen af en såkaldt strukturkommission, der skulle gennemarbejde problematikken omkring den kommunale struktur. Strukturkommissionen blev derefter nedsat ved folketingets åbning i oktober 2002. Kommissionen skulle have sin betænkning færdig med udløbet af det følgende kalenderår, altså ved årsskiftet 2003-04.

Her på Djursland gik diskussionen også, og da Djursland i forvejen samarbejdede i Djurslands Udviklings Råd og herunder havde et fast etableret samarbejde om både erhverv, turisme, landbrug, transport og uddannelse, var det nærliggende at gøre sig tanker om, hvorvidt Djursland kunne samles til én kommune.

2002: VESTDJURS ELLER SYDDJURS?

Det viste sig dog hurtigt, at kun to kommuner på Djursland gik ind for en sådan løsning, nemlig Nørre Djurs og Grenaa. De øvrige kommuner fandt en Djurslands kommune for stor og uhåndterlig, uden noget naturligt centrum, og uden den nødvendige samhørighed mellem borgerne. De begyndte at se sig om efter andre løsninger. Det første konkrete udspil hertil kom fra **Sønderhald**, der **7. august 2002** inviterede de øvrige fire kommuner i **Vestdjursland** til et møde, hvor man skulle

drøfte et tættere samarbejde, og om nødvendigt en sammenlægning. På dette tidspunkt var direkte sammenlægning stadigvæk et fy-ord, så alle politikere havde travlt med at forsikre om, at man ikke talte om sammenlægning, men om øget samarbejde netop for at undgå, at en sammenlægning skulle blive nødvendig.

Det første møde i Vestdjurs-gruppen viste sig meget konstruktivt, og de fem kommuner: Sønderhald, Rougsø, Rosenholm, Midtdjurs og Rønne blev hurtigt enige om at fortsætte med at mødes. De blev også enige om principperne i et fremtidigt tættere samarbejde. Møderne foregik mellem borgmestre og kommunaldirektører, men alle borgmestre oplevede, at deres byråd bakkede Vestdjurs-samarbejdet op. Uforpligtende, blev det dog understreget.

Det skete dog hurtigt, at de tre sydlige kommuner i Vestdjurs-samarbejdet begyndte at tænke i retning af en anden mulighed, nemlig et samarbejde mellem de fire kommuner på det sydlige Djursland. Man fandt at Vestdjurs-modellen led af den afgørende svaghed, at to af kommunerne, nemlig Sønderhald og Rougsø, var Randers-vendte, mens de resterende tre var klart Århus-vendte. Desuden var der en fornemmelse af, at borgerne i de tre sydlige kommuner ikke følte den nødvendige samhørighed med de to nordlige kommuner – vel også en konsekvens af den forskellige orientering i forhold til Randers og Århus.

På det sydlige Djursland var der til gengæld en klar samhørighedsfølelse med Mols og Ebeltoft, der gennem de senere år også i stigende grad var blevet Århusvendt. Ikke mindst i Rønne kommune var følelsen af samhørighed med Mols-Ebeltoft-området udtalt, så forståeligt nok blev det Rønne, der tog initiativet til en drøftelse mellem borgmestrene fra **de fire sydlige kommuner**: Rosenholm, Midtdjurs, Rønne og Ebeltoft. På et møde i **Rønne 23. september 2002** blev de fire borgmestre enige om principperne for et fremtidigt tættere samarbejde mellem de fire kommuner.

Drøftelserne mellem de fire syd-kommuner viste sig meget positive, og i Rønne viste det sig hurtigt, at syd-modellen havde langt større tilslutning både blandt borgerne og i byrådet end Vestdjurs-modellen. Derfor blev det, i hvert fald i Rønne, i stigende grad klart, at man ville satse på syd-modellen, samtidig med at drøftelserne i Vestdjurs-gruppen fortsatte, så ingen broer blev brudt.

Ved en **temadag** om kommunalreformen i **Rønne byråd 5. november 2002** blev konklusionen, at Rønne kommune havde Syddjurs-samarbejdet som første prioritet, men ikke ville lukke af for evt. andre muligheder.

2003: DEBATTEN PÅ DJURSLAND TAGER FORM

Året 2003 begyndte med et stort **fællesmøde på Rønne Højskole 22. januar** mellem **alle 8 byråd og kommunalbestyrelser på Djursland**. 140 byrådsmedlemmer var mødt op for at høre om erfaringer ved tættere samarbejde og sammenlægning i Sydvestjylland og på Bornholm, samt hvad en kommunalforsker mente om behovet for en kommunalreform. Mødet klarede mange begreber og gav en god debat, men bragte ingen klarhed om den kommende kommunale struktur på Djursland.

Men debatten gik nu livligt overalt på Djursland. I alle partiforeninger mødtes man på kryds og tværs, de socialdemokratiske partiforeninger og byrådsgrupper mødtes således fra 2002 en gang i kvartalet, og kommunalreformen var det faste punkt og krumtappen på møderne. Enighed om kommunalreformens konkrete udformning på Djursland nåede man dog ikke.

Samtidig drøftedes der også kommunalreform på de kvartalsvise møder i **Djurslands Udviklings Råd**. Efterhånden som det blev klart, at kun to af de deltagende kommuner gik ind for én Djurslands storkommune, ophørte debatten dog herom i DUR, vel ud fra et ønske om at undgå at grave grøfter for det fremtidige samarbejde på Djursland. For det var der til gengæld enighed om: uanset hvilken kommunal struktur, der ville komme på Djursland i fremtiden, så ville der fortsat være brug for et samarbejde på tværs af kommunegrænser på Djursland.

Det var fra starten påfaldende, at kun to kommuner, nemlig Nørre Djurs og Grenaa, gik ind for en samlet Djurslands kommune, der i givet fald ville få over 80.000 indbyggere. Ud over disse to kommuner har der i erhvervslivet og Venstre-partiforeningerne i det østlige Djursland været fortalere for den store Djurslands kommune, hvorimod Venstres byrådsmedlemmer i alle andre kommuner end Nørre Djurs og Grenaa gik ind for andre løsninger og højst havde den store Djurslands kommune som anden prioritet. I de fire Vestdjurs-kommuner Rougsø, Sønderhald, Rosenholm og Rønne var situationen, at der blandt alle de 58 byrådsmedlemmer i de fire kommuner tilsammen kun fandtes en enkelt fortaler for Djurslands-kommunen, nemlig et konservativt byrådsmedlem i Rosenholm, Steen Fris, der dog i den sidste ende stemte for Syddjurs-kommunen, da den ”store” løsning efterhånden fortonede sig som en realistisk mulighed.

I Midtdjurs og Ebeltoft udtalte enkelte byrådsmedlemmer sympati for den store Djurslands kommune i 2003, men i begge byråd forsvandt sympatien for den store kommune, efterhånden som den sydlige kommune begyndte at tegne sig klart fra årsskiftet 2003-04.

Der afholdtes en række borgermøder i de forskellige kommuner. I **Rønne** blev det første **borgermøde om kommunalreformen** holdt **6. februar 2003**, og konklusionen herfra var klar: der var stor overensstemmelse mellem byrådets holdning og borgernes holdning. Det vil sige: samarbejdet med de tre sydlige nabokommuner havde første prioritet, men ingen muligheder skulle udelukkes på dette tidspunkt.

Dette standpunkt bekræftedes af en ny **temadag** om emnet i **Rønne byråd 11. marts 2003**, men det var nu tydeligt at der var en bevægelse i gang i retning af at koncentrere sig om de fire Syddjurs-kommuner.

7. april 2003 mødtes borgmestre og kommunaldirektører for **Rønne og Rosenholm kommuner** for at drøfte disse to kommuners interesser i kommunalreform-debatten. Der var på mødet enighed om, at der ikke kunne tænkes en kommunalreform med sammenlægninger på Djursland uden at disse to kommuner kom til at høre sammen. Denne holdning blev cementeret i den følgende tid og blev bakket op i begge byråd.

21. oktober 2003 blev der afholdt et stort **offentligt møde om kommunalreformen på Djursland i Pavillonen i Grenaa**. Her var såvel byrådsmedlemmer og kommunalbestyrelsesmedlemmer som andre borgere til stede. Der var en livlig debat, men ingen afklaring af den fremtidige kommunale struktur på Djursland.

I Rønne kommune blev det i **december** vedtaget at begynde debatten om en **ny kommuneplan**. I det vedtagne debathæfte hed det om en evt. kommunalreform, at ”hvis der skal ske sammenlægninger, er det byrådets vurdering, at Rønne kommune især bør rette blikket mod Rosenholm og de øvrige nabokommuner Ebeltoft og Midtdjurs”. Men det tilføjes dog, at ”en samlet Djursland Kommune kan også komme i spil”.

FORÅR 2004: DE FIRE KALØVIG-KOMMUNER FINDER SAMMEN

2004 begyndte med offentliggørelsen af **strukturkommissionens betænkning i Vejle 9. januar**. Efter dette møde stod det klart for alle, ikke alene at der ville komme en kommunalreform, men også at den ville blive gennemført relativt hurtigt. Betænkningen pegede i retning af en minimumstørrelse på 30.000 indbyggere til de kommende større kommuner.

Det gav naturligvis anledning til en accellerering af kommunalreform-debatten over hele landet – og herunder også på Djursland.

Debatten om **Røndes nye kommuneplan** begyndte **2. januar**. Det viste sig, at borgerne bakkede op om Syddjurs-modellen. Ved ingen af borgermøderne om kommuneplanen vakte afsnittet om kommunalreformen særlig stor debat, og da indsigelserne og kommentarerne indløb i de kommende tre måneder, handlede kun ganske få af dem om afsnittet om kommunalreform, og de få der var bakkede op om tanken om en sammenlægning mellem de fire "Kaløvig-kommuner" i syd.

23. januar 2004 blev der afholdt et **fællesmøde mellem Rosenholm og Rønde byråd**. Udmeldingen herfra var dels, at ingen kommunesammenlægning kunne tænkes uden at de to kommuner kom sammen, dels at der skulle tages kontakt med nabokommunerne, da strukturkommissionens betænkning lagde op til, at de nye kommuner skulle have et større indbyggertal som minimum – nemlig 30.000 - end de to kommuner kunne mønstre tilsammen.

I de følgende dage blev der svaret positivt på henvendelsen fra Rønde-Rosenholm fra tre af de fire nabokommuner, nemlig Sønderhald, Midtdjurs og Ebeltoft. Hadsten svarede, at man var engageret til anden side, nemlig Hammel og Hinnerup.

Det positive svar fra både Sønderhald og Ebeltoft gav derefter anledning til nogle pinagtige overvejelser i Rønde-Rosenholm. Det stod nemlig klart, at en kommune med både det Randersvendte Sønderhald og det Århusvendte Ebeltoft dels ikke var nogen særlig hensigtsmæssig enhed, dels ikke ville kunne finde tilslutning i alle kommunerne. Efter en del overvejelser blev det meddelt Sønderhald, at de fire sydlige kommuner ville fortsætte kursen mod sammenlægning alene.

Omkring månedsskiftet **1. februar** var der **temamøde** om kommunalreformen både i **Ebeltoft og Midtdjurs**. I Ebeltoft besluttede man at foreslå et fælles økonomiudvalgsmøde mellem de fire sydkommuners økonomiudvalg. I Midtdjurs besluttede man, at Midtdjurs i det fortsatte forløb ville følge Rønde-Rosenholm.

4. februar holdtes det **sidste møde i Vestdjurs-gruppen** – det stod nu klart, at der ikke p.t. var tilslutning til ideen om en Vestdjurslands kommune.

5. februar afholdtes igen **borgermøde i Rønde om kommunalreformen**. Det blev bekræftet, at borgere og byråd var enige: der skulle satses på sammenlægning med nabokommunerne på Syddjursland. Det skal bemærkes, at efter offentliggørelsen af strukturkommissionens betænkning var det ikke mere tabu at tale om sammenlægning, for nu var alle klar over, at det ville komme.

3. marts blev der afholdt et fælles **møde mellem økonomiudvalgene** og enkelte andre byrådsrepræsentanter for **de fire Syddjurs-kommuners byråd**. Man blev her enig om at sende et

fælles høringssvar til indenrigsministeren, som svar på strukturkommissionens betænkning. Dette svar blev derefter vedtaget på byrådsmøder i de fire kommuner i løbet af marts måned. I svaret gjorde de fire kommuner opmærksom på, at de er naturlige samarbejdspartnere, og at de tilsammen udgør 40.000 indbyggere. Videre hed det, at ”der ved sammenlægning af disse kommuner er taget hensyn til befolkningens naturlige tilhørsforhold. Der er herved lagt vægt på handelsopland, kommunale fællesskaber, forhold i infrastrukturen, samt natur og landskab. De fire kommuner udgør et fælles bosætningsopland omkring Kalø Vig og har en række fælles kulturtræk. Ligeledes har de seneste år tydeliggjort, at netop disse fire kommuner udgør et fælles arbejdskraftopland til Århusområdet”.

I **Rønde byråd** blev der igen afholdt **temamøde om kommunalreformen 9. marts**. Her bekræftedes interessen i sammenlægning med nabokommunerne i syd, og udkastet til fælles høringssvar vandt almindelig tilslutning. **23. marts** blev **det fælles høringssvar vedtaget** i Rønde byråd.

Efter vedtagelsen af det fælles høringssvar i alle fire kommuner stod det nu klart, at de fire kommuner omkring Kalø Vig var på vej mod sammenlægning. Som konsekvens heraf vedtog borgmestre og kommunaldirektører at mødes fast fremover den sidste fredag i måneden, og på forvaltningsniveau aftaltes ligeledes regelmæssige møder.

JUNI 2004: AFTALE MELLEMLER REGERINGEN OG DF OM KOMMUNALREFORMEN

Sideløbende fortsatte argumentationen for én Djurslands kommune i Nørre Djurs og Grenaa, til dels også i Midtdjurs og Ebeltoft, der også er med i Grenaa-folketingsvalgkredsen. Der afholdtes et fælles **Djurslandsmøde** herom i **Kolind 11. marts**. Ingen i Rønde byråd tog dog denne diskussion op – måske med undtagelse af Venstres to byrådsmedlemmer, der ved nogle lejligheder fremførte ideen om den store Djurslands kommune som deres anden prioritet.

Efter afsendelsen af de fire kommuners fælles høringssvar og tilsvarende indsendelser af høringssvar fra de andre kommuner faldt der en tid ro over debatten på Djursland.

I den følgende tid flyttede focus i stedet til Christiansborg, hvor de indkomne høringsvar behandledes. **27. april** kom på baggrund af høringsvarene **regeringens udspil** til en kommunalreform. 17. juni brød forhandlingerne mellem regeringen og oppositionen om reformen sammen. **24. juni** fulgte herefter **aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti** om kommunalreformen.

Aftalen anbefalede 30.000 indbyggere som minimum i de nye kommuner, men accepterede også kommuner på minimum 20.000 indbyggere. Ja, faktisk endnu mindre kommuner, idet kommuner på under 20.000 indbyggere var tilladt, forudsat at de indgik aftaler om forpligtende samarbejder med nabokommuner. Samtidig blev der lagt vægt på, at de nye kommuner kulturelt og erhvervmæssigt skulle udgøre en naturlig enhed.

Kommunerne fik efteråret 2004 til at finde ud af, hvem de evt. ville lægges sammen med. Inden 31. dec. 2004 skulle svaret sendes til indenrigsministeren.

AUG. - SEPT. 2004: KALØVIG-KOMMUNERNE BESLUTTER SAMMENLÆGNING

De fire Kaløvig-kommuner kunne konstatere, at man opfyldte alle de i aftalen forlangte og anbefalede kriterier. Derfor var der kun tilbage at bekræfte den tidligere lagte kurs mod sammenlægning. Det skete i **Midtdjurs** straks efter sommerferien med vedtagelsen af en principbeslutning om sammenlægning med naboerne mod syd. I **Rosenholm** fulgte beslutningen om sammenlægningen i begyndelsen af september, endelig i **Rønde 14. september** og **Ebeltoft 16. september**.

De fire kommuner kunne derefter indsende ønsket om sammenlægning til indenrigsministeren i god tid til fristen pr. 31. december, og herudover blev en indbyrdes skriftlig **aftale om sammenlægningen underskrevet af alle fire byråd**. Derefter var sammenlægningen en realitet – så vidt det stod til de fire kommuner selv. Herefter var resten op til regering og folketing, der skal forhandle den nye kommunale inddelingslov på plads i løbet af foråret 2005.

Midt i forløbet iværksatte Venstres kredsbestyrelse for Grenaa-kredsen og en kreds af erhvervsfolk i Grenaa og Ebeltoft en kampagne for én storkommune på Djursland. Det fik dog tilsyneladende ingen betydning for beslutningsprocessen, måske med undtagelse af Ebeltoft, idet vedtagelsen af sammenlægningen var **enstemmig i både Midtdjurs, Rosenholm og Rønde**. I **Ebeltoft** blev sammenlægningen vedtaget med **14 stemmer mod 3**, mens 1 var fraværende og 1 undlod at stemme.

Samarbejdsaftalen mellem de fire Kaløvig-kommuner fastslog lige som det tidligere fælles høringssvar, at sammenlægningen ”tager udgangspunkt i hensynet til befolkningens naturlige tilhørsforhold”, og lige som i høringssvaret henvises der til ”handelsopland, kommunale fællesskaber, forhold i infrastrukturen samt natur og landskab” samt fælles bosætningsopland omkring Kalø Vig og fælles arbejdskraftopland til Århus-området. Til sidst i aftalen udtrykkes de fire kommuners ønske om ”hurtigst muligt at kunne påbegynde de politiske drøftelser om en overordnet vision for en sammenlagt kommune” og ”forhandlinger og administrativt arbejde med henblik på at løse de mange komplekse opgaver, der vil være i processen”.

Herefter kunne man begynde at forberede sammenlægningen på det administrative plan. Fakta var nu, at sammenlægningen mellem Rosenholm, Midtdjurs, Rønde og Ebeltoft samlet i de fire kommuner var vedtaget med 57 stemmer mod 3 (1 undlod, 1 fraværende). Et solidt grundlag for den nye kommune, der blev en realitet, da folketinget endelig året efter vedtog den nye inddelingslov.

2005: INDELINGSLOV

Med forløbet i efteråret 2004 var sammenlægningen af de fire Syddjurs-kommuner en realitet – i hvert fald så vidt det stod i de lokales magt. Men regeringens og folketingets godkendelse manglede. Den kom med vedtagelsen af den nye inddelingslov i juni 2005 og den efterfølgende bekendtgørelse herom 29. juni 2005.

Her blev det ud over de nye kommunegrænser fastsat, at valget til de nye kommuner skulle foregå 15. november 2005, men på den måde, at der i de sammenlagte kommuner i første omgang skulle dannes et sammenlægningsudvalg, der skulle fungere i et år. Den, der blev valgt til formand for sammenlægningsudvalget, skulle efterfølgende være borgmester i den nye kommune, der skulle fungere fra 1. januar 2007.

De gamle byråd skulle fungere videre i 2006, sideløbende med sammenlægningsudvalget. Det betød, at alle medlemmer af de gamle byråd fik deres funktionsperiode forlænget med et år.

MEN HVAD SKAL BARNET HEDDE?

Sidst på året 2004 var der lokalt enighed om den nye kommune. Men enigheden rakte ikke til den nye kommunes navn. Her var der tværtimod stor uenighed.

I Ebeltoft byråd var der ikke tvivl om, at den nye kommune skulle hedde "Ebeltoft Kommune", mens der i de tre andre byråd var et lige så klart flertal for navnet "Kalø Kommune".

Man enedes derefter om at holde en vejledende folkeafstemning om navnet sammen med folketingsvalget i februar 2005. Til denne afstemning fik vælgerne yderligere mulighed for at stemme for navnene "Syddjurs Kommune" og "Mols Kommune".

Ved afstemningen vandt navnet "Kalø Kommune" med 38,7% af stemmerne. På andenpladsen kom "Syddjurs Kommune" med 35,3% af stemmerne. Navnet "Ebeltoft Kommune" fik 18,6% og "Mols Kommune" 7,5%.

Men stemmerne var naturligt nok forskelligt fordelt i de fire kommuner. I Rønede og Rosenholm Kommuner var der ca. 2/3 flertal for navnet "Kalø Kommune". I Midtdjurs var der et tilsvarende flertal for "Syddjurs Kommune". I Ebeltoft Kommune stemte 46,7% for "Ebeltoft Kommune" og 29,6% for "Syddjurs Kommune".

Efterfølgende stemte et flertal i de tre byråd Rosenholm, Rønede og Midtdjurs for navnet "Kalø Kommune". Derimod stemte et flertal i Ebeltoft byråd for navnet "Syddjurs Kommune" – "Ebeltoft Kommune" var altså – vel under indtryk af folkeafstemningen – opgivet.

Da reglen var, at hvis der var uenighed mellem de gamle byråd, skulle sagen afgøres af indenrigsministeren, så havnede navnespørgsmålet på indenrigsminister Lars Løkke Rasmussens bord.

Og da indenrigsministerens afgørelse forelå i juni 2005 lød den på "Syddjurs Kommune". Det gav naturligvis anledning til en del kommentarer, at ministeren dermed ikke valgte det navn, der var flertal for i befolkningen, men det nye navn blev trods alt taget til efterretning uden de helt store protester.

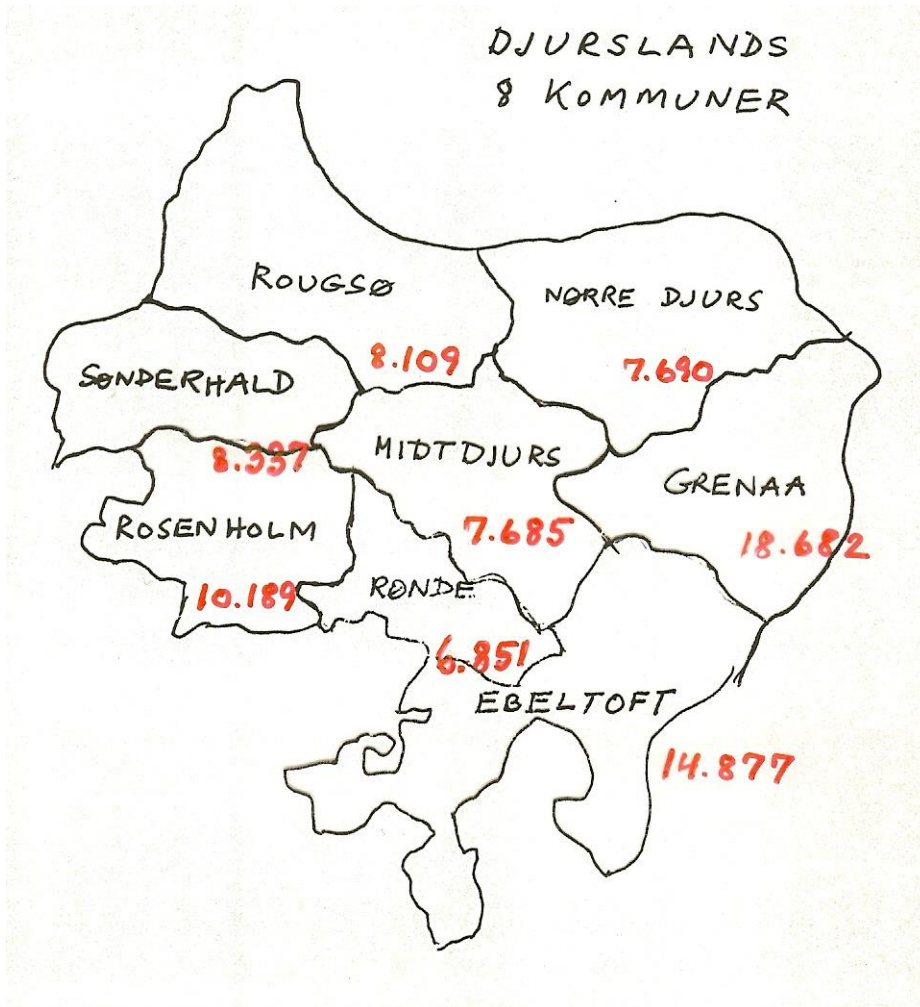
Og dermed var den nye kommune i juni 2005 altså ikke alene dannet, men også navngivet.

KONSTITUERING

Det nye Syddjurs byråd fik 27 medlemmer, et tal tager fra indenrigsministeriets vejledende retningslinjer. Ved valget i november 2005 fik partierne S, SF og Radikale med hhv. 11, 2 og 2 mandater tilsammen flertal og pegede på borgmester Vilfred Friborg Hansen (S) fra Rønede Kommune som formand for sammenlægningsudvalget og efterfølgende borgmester i den nye kommune. Dette tilsluttede de øvrige partier sig, idet der mellem alle partier blev indgået en aftale om fordelingen af borgmesterpost, udvalgsformandsposter og bestyrelsesposter. Aftalen konfirmeredes på det konstituerende byrådsmøde i december 2005, hvor der også blev sat navn på de poster, partierne havde fået ifølge den politiske aftale.

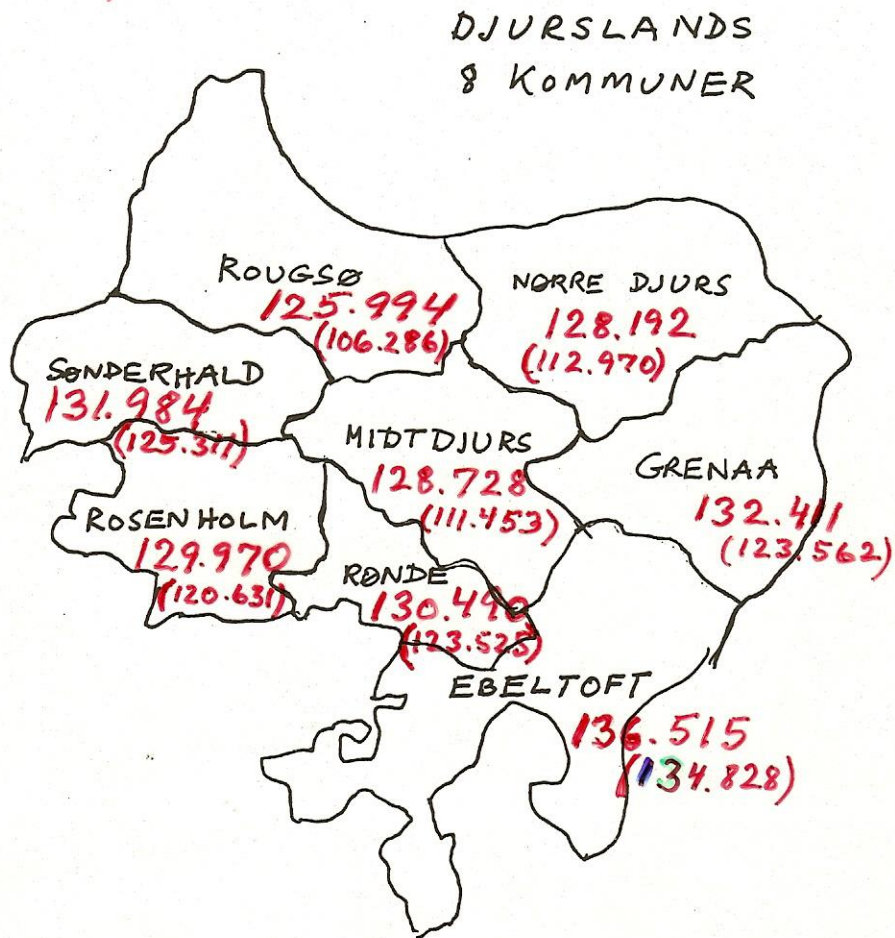
Rosenholms tidligere borgmester Richard Volander (V) blev formand for Familie og Institutioner-udvalget, Ninna Thomsen (S) formand for Sundheds- og Ældreudvalget, Carsten Bech (R) formand for Teknik og Miljø-udvalget, Kirstine Bille (SF) formand for Plan-, Udviklings- og Kulturudvalget, Jesper Mathiesen formand for Arbejdsmarkedsudvalget.

2006 fungerede sammenlægningsudvalget side om side med de gamle kommuner. Fra 1. januar 2007 trådte den nye Syddjurs Kommune i funktion.

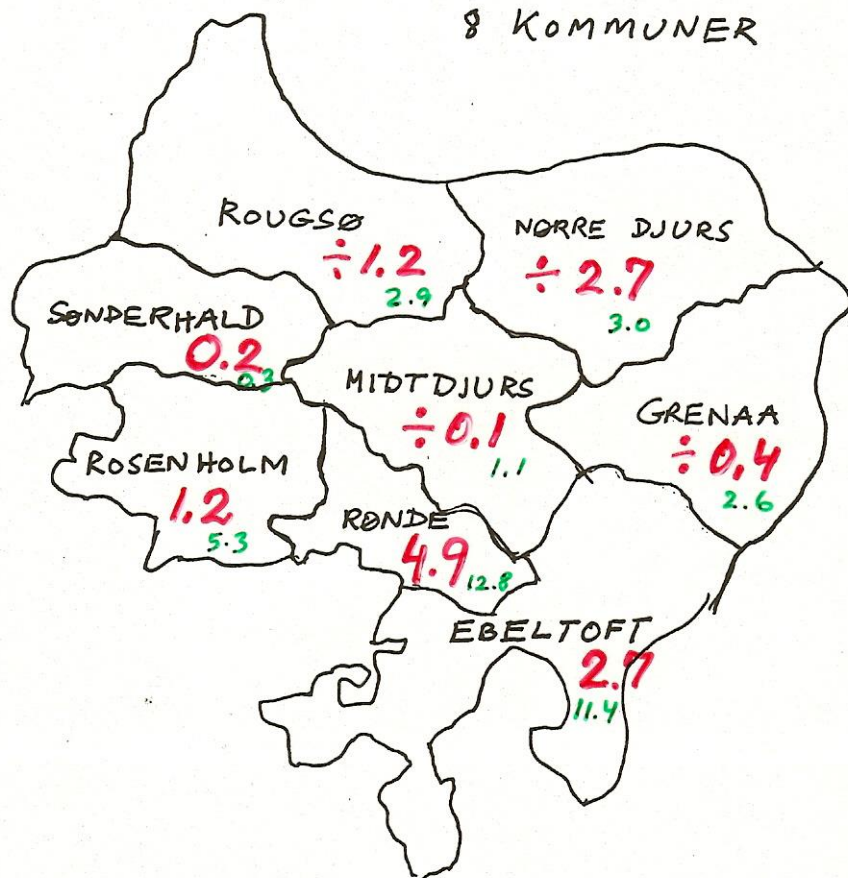

Figur 1. Indbyggertal 2002

Figur 2. Skat pr. indbygger 2004, i parentes før udligning.

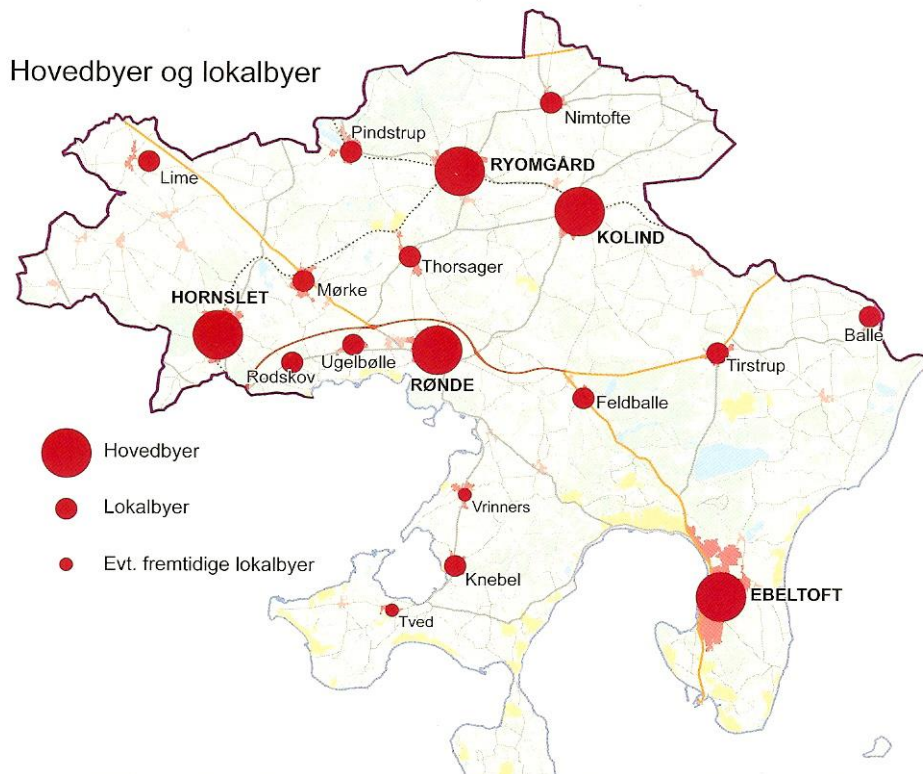
DJURSLANDS
8 KOMMUNER

Figur 3. Vækst i indbyggertal, rød 2001-2004, grøn 1990-2001.

Udarbejdet af Rønne Kommune, Teknisk Afdeling. Kortdata: ©DAV, Århus Amt, Naturgas Midt

Syddjurs Kommune

Figur 4. Fra Syddjurs Kommunes kommuneplan 2009.

(Vilfred Friborg Hansen, skrevet på grundlag af eget notat om tilblivelsesprocessen fra oktober 2004, forløbet 2004-07 skrevet dels på grundlag af avisreferater og dels efter egen hukommelse i dec. 2012)